

СЛАВЕТНІ ГЕРОЇ СОКАЛЬЩИНИ!
ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!
ВАСИЛЬ ГНАТЮК

Підготував:
Пакулець Тимофій,
учень 3 класу
Завишенської початкової школи СМР
Керівник:
Шпряха Оксана Григорівна,
вчитель початкових класів

Сокальська земля, як і вся Україна, багата своїми героями-захисниками, які у різний спосіб боролися і борються зараз за утвердження своєї нації, за свободу і незалежність України, за право жити і творити на своїй землі, попри несамовитий тиск російських загарбників. І в кожному селі є свої герої. Хтось більше відомий, хтось менше, а про когось взагалі нічого не відомо, але всі вони герої, бо віддали свої сили, вміння, а то і в більшості випадків найцінніше, що є в людини – життя задля майбутнього української нації.

Вони жили, творили і помирили заради того, аби ми сьогодні могли бути вільними від рабства.

Одним із таких був Гнатюк Василь «Музикант», уродженець села Завишень.

Гнатюк Василь Михайлович народився 22 вересня 1977 року в с. Завишень Сокальського району Львівської області.

У 1983 році вступив до першого класу Жвирківської середньої школи.

У 1992 році закінчив 9 класів Жвирківської середньої школи та вступив до Львівського училища культури, яке закінчив у 1996 році та отримав кваліфікацію «керівник оркестру народних інструментів, організатор культурно-дозвіллевої діяльності». У цьому ж році вступає до Рівненського державного гуманітарного університету, де здобув кваліфікацію керівника оркестру народних інструментів, викладача фахових дисциплін.

З 2001 року працював в ЗОШ №2 м. Рівне викладачем народознавства та керівником фольклорного ансамблю.

У 2001 році одружився. Разом з дружиною Тетяною народили і виховали двох дітей: сина Андрія (22 роки) та доньку Соломію (16 років).

У 2003 році з сім'єю переїхали до м. Сокаль, де починає працювати у Сокальській дитячій школі мистецтв ім. Віктора Матюка, Червоноградській школі № 9 та Варязькій ЗОШ. Навчав дітей гри на сопілці та баяні. Його вихованці неодноразово були переможцями Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів, а ансамбль сопілкарів під його керівництвом представляв неодноразово Україну за її межами, найчастіше - в Республіці Польща.

Василь Гнатюк був талановитим музикантом та вчителем. Він міг зробити величезний внесок у розвиток української культури, але обрав інший шлях, і більше ніколи не буде надихати своїх учнів любов'ю до музики. Воїн змінив баян та сопілку на зброю та пішов захищати нашу Батьківщину від ворога.

Василь мріяв про життя в мирній Україні, але завжди казав, що готовий віддати життя за неї.

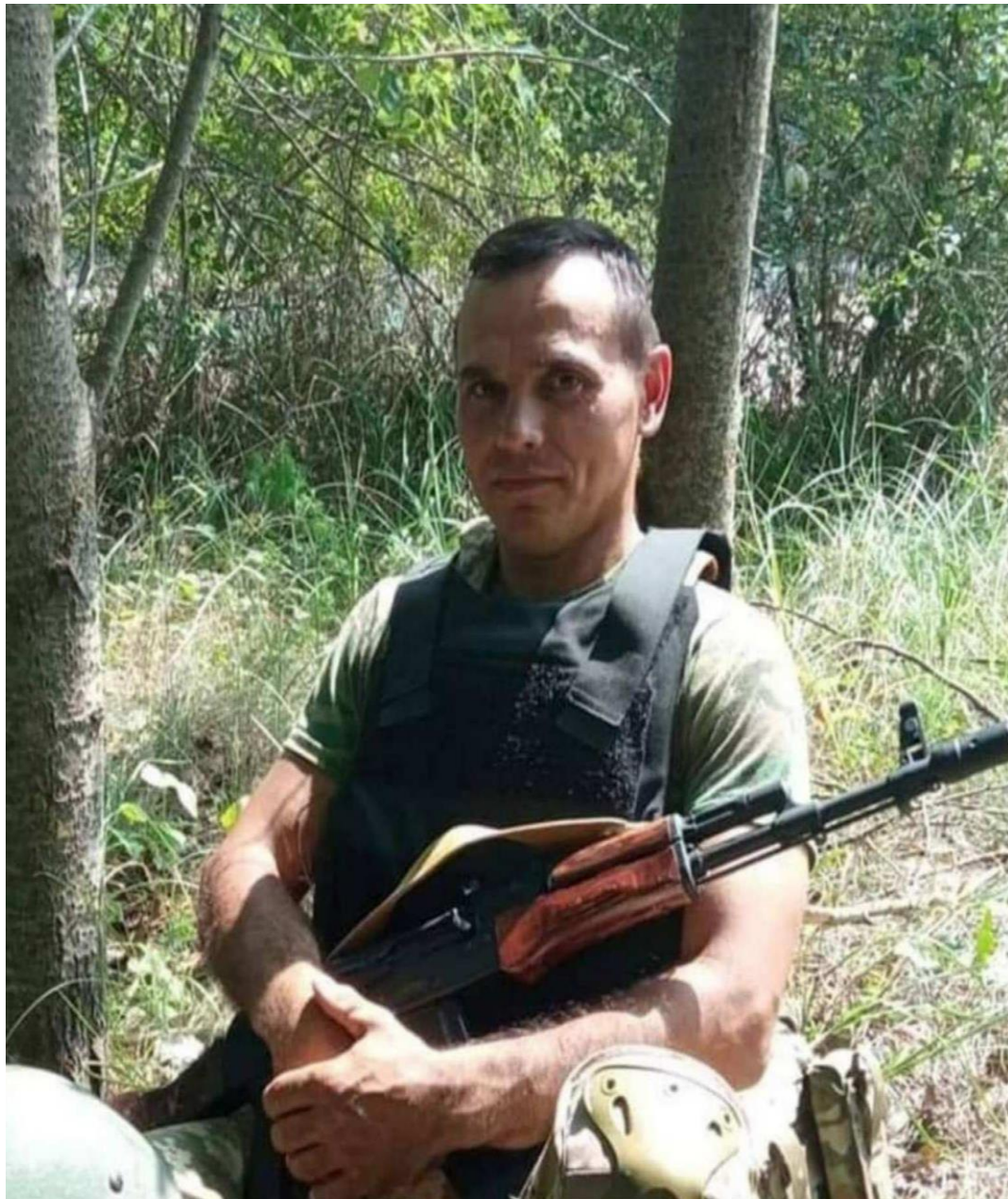

Василь Гнатюк був призваний на військову службу ще в час розгортання АТО – у 2014 році. А з перших днів повномасштабного вторгнення пішов захищати Україну.

Ніс службу у 80-й окремій десантно-штурмовій Галицькій бригаді(А0280), 4-й батальйон, 1-ша рота гранатометником, з якою боронив та відвойовував територію Херсонщини від ворога. **Військовий також був у гарячих точках - Кременна, Бахмут, Іванівське, Кліщіївка.**

Василь Гнатюк був для побратимів прикладом порядності, мужності та патріотизму. Побратими вважали його безстрашним воїном, він йшов у бій першим. Крім того, він знав дуже багато пісень, тому в короткі години відпочинку брав до рук баян і таким чином піднімав бойовий дух. Тому побратими дали йому позивний «Музикант».

Від лютого 2024 року був переведений до військової частини А2900, пізніше - до А4733, де був командиром інженерно-маскувального відділення. З цим батальйоном, що входив до складу 79-ї окремої десантно-штурмової Таврійської бригади (А0224), **Василь Гнатюк воював в Оріховому Запорізької області та Кураховому Донецької областей. 24 липня 2024 року під час виконання бойового завдання біля населеного пункту Костянтинівка Мар'їнського району Донецької області командир відділення Василь Гнатюк отримав травми, несумісні з життям.**

«Останнє фото, остання наша зустріч... Це дуже тяжко... Ніхто тоді не думав про це ... На твоєму обличчі , як завжди, посмішка... Завжди веселий, усміхнений та привітний... Ти любив жартувати при кожній ситуації. Пам'ятаю, коли наші діти на щось скаржились - ти слухав , а потім починав шукати щось позитивне в тій чи іншій ситуації, виправляв їх і починав жартувати з даної ситуації, ми починали всі сміятися аж до сліз... Це постійно було в нашій сім'ї. Багато різних історій.... Зараз все не так...» Такий допис зробила дружина Героя Тетяна Гнатюк у соціальній мережі

29 липня 2024 року наша громада живим коридором з квітами та лампадками гідно зустрічала траурний кортеж Героя Василя Гнатюка. Після відправлення панахиди процесія поїхала до Храму Святого Духа селища Жвирки, де відбувся парастас. **Поховали Героя 30 липня на кладовищі села Завишень.**

13 жовтня в Україну приїжджав журналіст Tetsu з Японії, щоб зняти репортаж про Василя Гнатюка, так як герой вразив журналіста своєю щирою душею та простотою у спілкуванні. Вони познайомились на Донбасі минулого року і загибель військового була великим ударом. Журналіст вирішив повернутися в Україну та зняти про Василя Гнатюка все...

Вічна пам'ять Герою!

Молодший сержант, командир відділення Гнатюк Василь Михайлович до кінця був вірний військовій присязі, побратимам та Україні. Він віддав найцінніше - своє життя - за територіальну цілісність і суверенітет України та світле майбутнє усіх українців. Він розумів, що за своє треба боротися, доводити і відстоювати